

Publicerad 2012-03-01 17:32 av traumatik

slår sönder dig som glas

nu för tiden kanske det inte skiljer mycket mellan oss
bara hud och papper, plast och asfalt
och slag, knytnävar som punkterar alla lungor i hela världen
snön smälter här men det vet du väl
tänkte bara säga det och hoppas att jag är före hon den andra

så många pratar om blodet, alla pratar om blodet, världen
viskar om det, världen viskar till det, och det mumlar tillbaka
visst? visst gör det så, visst mumlar det, pratar det, viskar det,
visst är det sant? säg att det är sant
annars dör jag, dödar det, dödar mig men inte dig
inte längre, inte än

och det/de/vi skjuter ut, skaver,
bränner, trycker och sticks
gräver, duns
jag har ju redan sagt att det kommer tillbaka så dra åt helvete
fan ta dig, fan ta er allihopa, när jag blir spöke ska ni få betala
för skulder ni inte ens visste att ni hade, vet, ni vet ingenting
fatta det, ni fattar det sen när jag blir ett spöke

splitter, bli inte glassplitter
snälla, splittra inte sönder nu
eller senare, men tid är ändå inget mer än
illusioner, lager på lager
så gör det inte, nu, senare, innan det
vi är ju närmare än någonsin, det var väl det vi låtsades säga
när blodet vi inte talar till, om, dunstat bort från golvet
det vi nästan påstod när blodet viskat klart

revbenen skär in i andningen igen, vill du veta mer
om skadade lungor, sönderslagna lungor eller ska vi prata om
hon som jag faktiskt redan vet är mycket vackrare, eller kanske
om dig, om du, om sådana som du
till exempel hon, ska vi det?
jag vet allt om henne så det går nästan bra förutom
att det inte går bra

någon sa att du slåss och jag säger

"jag vill slåss", jag vill slåss
men inte med dig eller om
dig eller med någon, inte nu eller sen eller alls
inte med någon jävla idiot i min del av rymden eller din
slå dig framåt, vidare, slå dig längre än någon av alla jävla idioter
de ser dig som du ville bli sedd en annan gång så slåss
för snön som inte finns här men hos dig
för hon den vackra, för utmärglade knytnävar, blodet
vad som helst bara du slåss

jag är rädd, skräckslagen inför mina händer
som så lätt skulle kunna slå sönder dig som glas
är du av glas?

~~var inte det, för då slår jag sönder dig~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren traumatik med Poeter.se id #38193 innehar upphovsrätten